

Nejvyšší soud. Totéž platí o delegaci s poručenského úřadu na poručenský soud anebo naopak (§ 6).

Nedostatečná podpora české právnické literatury. V »Časopisu pro právní a státní vědu« (č. VII.—VIII. r. 1922) stěžuje si prof. Weyr trpce na rozdíl, jenž se jeví v odbytu právnických knih, vydávaných v naší republice, mezi spisy německými a českými. Německé spisy a sbírky idou na odbyt hladce, najdou mnoho čtenářů i odběratelů — kdežto české zůstávají na skladě. Podobná netečnost jeví se i mezi přispívateli českých časopisů odborných z kruhů praktiků; prostým poukazem na přetížení úředními pracemi nelze vysvětliti rozdíl v tomto směru se jevící — ovšem rovněž v náš neprospěch — poněvadž nelze nahlédnouti, proč by toto přetížení mělo býti u českých lidí zásadně větší než u německých. Stejně trpké zkušenosti lze prý znamenati při pokusech, jak vzpružiti a oživiti spolkový život v »Právnické jednotě moravské«. — Bohužel, nutno přiznati pravdivost těchto neradostných zjevů. V našem právnictvu není dosti snahy sledovati odbornou literaturu, rozšiřovati své obzory; utkvíváme na jakési řemeslnosti a spokojujeme se s ní. Snad je i to následek dřívějších dob, kdy český právník stával obyčejně stranou a kdy i snad vynikající jeho vědomosti zůstávaly nepovšimnuty. Ale dnes je a musí tomu býti jinak. Dnes potřebujeme mnoho a mnoho vynikajících, odborně co nejdokonaleji vyškolených lidí. Ti pak dovedou zase stejné vzdělání u jiných oceniti a dovedou si své spolupracovníky pro důležité práce vyhledati. Odbornosti lze však naléztí nejen praxí, nýbrž je nutno stále studovati, udržovati styk s literaturou. Nedostatku odbytu českých právnických spisů, který je opravdu žalostný, bylo by pak odpomoceno. Ostatně může i zde vydatně spolupůsobiti stát; kdyby každý úřad v republice (soudy, úřady správní, finanční a j.) zakoupil pro svou úřední knihovnu (— jak jsou chudícké!) po jednom výtisku právnických spisů v republice vydávaných, znamenalo by to jistě značně zvýšený odbyt. Proč by neměl míti na př. správní úřad ve své knihovně i spisy ze soukromého, trestního nebo procesního práva a na druhé straně zase, proč by neměly soudy kupovati pro své knihovny spisy, obírající se správním, ústavním nebo finančním právem, národním hospodářstvím a t. d., nelze nahlédnouti. Bylo by na čase, aby v tomto směru úsporné snahy — jsou-li tu snad — přestaly se uplatňovati.